

«SLOVENEK» velja po pošti na vse strani Jugoslavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . . . K 180—
za pol leta 90—
za četrt leta 45—
za en mesec 15—
Sobotna izdaja: za celo leto K 30—
za en mesec 35—

SLOVENEK

Inserati:
Enostolpna pettivrsta (50 mm široka in 3 mm visoka ali več prostor)
za enkrat po K 8—
poslana itd. po K 9—
Pri večjem naročilu popust
Najmanjši oglas 50/9 mm K 15.
Izhaja vsak dan izvenredno ponedeljek in dan po prazniku, ob 3. uri zjutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III. Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, upravn. št. 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne hran. ljubljanske št. 650 za naročnino in št. 349 za oglase, avstr. in češke 24.797, ogr. 28.511, bosn.-herc. 7563.

Naše čete zasedle plebiscitno ozemlje. Avstrijska vlada protestira. — Naš delegat Jovanović odstopil.

LDU Ljubljana, 14. oktobra. Da zaščitijo naše prebivalstvo in njega imetje, ki je skrajno ogroženo po organiziranih in neorganiziranih nemških tolpah, so zasedle naše čete davi važnejše točke v pasu A na Koroškem.

Borovlje, 14. oktobra. Danes po noči so jugoslovanske čete zasedle zopet slovensko Koroško. S tem je izpolnjena goreča želja koroških Slovencev, ki zadnje tri dni pred nemškimi tolparji niso bili več varni življenja. Naše vojaštvo je zasedlo v borovljskem okraju Vetrinj pri Celovcu, Rožek, št. Jakob v Rožu in Borovlje. Istotako je jugoslovansko vojaštvo od Mežiške doline zasedlo velikovski okraj. S tem je zopet postavljen mir in red v deželi ter zagotovljena varnost slovenskemu prebivalstvu, posebno, ker se v deželi nahajajo močne čete naših orožnikov.

LDU Dunaj, 14. oktobra. Dunajski korrespondenčni urad poroča: »Politische Korrespondenz« piše: Poročila o vkorakanju jugoslovanskih bataljonov v cono A se, kakor kaže, potrjujejo. Doznava se pa, da je plebiscitna komisija sklenila, da sama prevzame upravo tega ozemlja. Jugoslovanske čete bi morale torej nastopati v odkritem nasprotju proti ententnim oblastvom. Začasno ni nobenega povoda za vznemirjenje. Vsekakor se more misliti, da so gotovi jugoslovanski vojaški krogi pozvali čete s pretvezo, da je jugoslovansko misleči del cone A ogrožen po avstrijsko-mislečem delu prebivalstva. O takem ogrožanju kajpada ne more biti govora. O vsaki taki bojarni, če bi sploh resno obstajala, se more kar najodločneje trditi, da je brezpredmetna. Ker je plebiscitna komisija zavezana, oddati ozemlje, ki ga ima pod svojo kontrolo, Avstriji, so si dosedanja jugoslovanska oblastva morda tolmačila stvar tako, da so do dne predaje upravičena tudi za vojaško zasedbo. Na vsak način more odločiti to vprašanje plebiscitna komisija sama in šele, ako bi se njena odločba ne upoštevala, bi imeli državna vlada in dež. vlada koroška povod, misliti na druga sredstva, da se odda ozemlje Avstriji. Seveda je državni urad za zunanje posle takoj obvestil poslaniško konferenco v Parizu o vkorakanju jugoslovanskih bataljonov v cono A in naročil avstrijskemu poslanstvu v Beogradu, naj vložijo protest pri jugoslo-

vanski vladi.
K tej vesti je pripomniti nastopno; Jugoslovanske čete niso vkorakale v pas A na podlagi takih papirnatih kombinacij, ampak vlada jih je poslala na obupni krik koroškega slovenskega prebivalstva, ko so nameravali Nemci uprizoriti šenljernejsko noč s koroškimi Slovenci in kuriti kresove s slovenskimi domovi. Ako se vlada ne bi bila ozirala na nič drugega, je bila moralno prisiljena k temu koraku iz enostavnega ozira humanitete. Poleg tega je danes že dokazano, da se je vršila na Koroškem na mestu plebiscita — goljufija. In da ne bomo priznali takega plebiscita, to bo jasno menda tudi gospodom v avstrijski republiki.

Gradec, 14. oktobra. Tukajšnji listi poročajo iz Celovca, da je jugoslovanski zastopnik pri plebiscitni komisiji Jovanović, ki je še podpisal sklepni protokol plebiscita, danes opoldne sporočil plebiscitni komisiji svojo demisijo. V koliko je odvisen ta sklep od vojaške zasedbe Koroške po Jugoslovanih, sedaj še ni jasno. Faktično pa je bila politika jugoslovanskega delegata orientirana bolj na Beograd kot na Ljubljano. O vojaški zasedbi Koroške po Jugoslovanih vlada v Celovcu različna mnenja. Nekateri sodijo, da gre le za odredbe v svrhu olajšanja izpraznitve cone A. Drugi sodijo zopet, da gre za jugoslovansko »nasilje« in da se Jugoslovani ne bodo umaknili, pri čemer pa seveda upajo, da bo plebiscitna komisija pokazala svojo preizkušeno »objektivnost«.

Borovlje, 14. oktobra. V rokah naše plebiscitne delegacije se nahajajo številni dokazi, iz katerih jasno sledi, da so Nemci svojo večino pri plebiscitu dobili izključno le s pomočjo sleparij, ki so jih mogli uganjati pod zaščito laškega delegata. Na dan prihajajo vedno nova sleparstva, ki so tako tehtna in težka, da jih ententa ne bo mogla prezeti, ampak bo prisiljena, glasovalni izid popraviti!

Borovlje, 14. oktobra. Danes ponoč je bil v št. Ilju, južno od Vrbskega jezera ustreljen iz zasede slovenski orožnik, koroški rojak Aichholzer, ko je vršil svojo službo. Strel je padel iz bližnjega gozda in Aichholzerja smrtno zadel. Bil je zadnji čas, da so ta kraj zopet zasedle redne čete, da uduše nemško zavratno tolovajstvo.

Italijanska predrznost.

Belgrad, 14. oktobra. Italijani so zahtevali pri naši vladi, da se naša vojska umakne z Jesenic.

Dr. Korošec za menze naših dijakov v inozemstvu.

Belgrad, 14. oktobra. V privredno finančnem odboru ministrskega sveta se je dr. Korošec zavzel za menze naših diakov v inozemstvu. Odbor je dovolil, da dijaki dobe brez osiguranja valute in brez carine živila za svoje menze. Dokazati morajo le po našem poslanstvu, da imajo svojo menzo.

Za upokojence in invalide južne železnice.

Belgrad, 14. oktobra. Poslanec Sušnik je posredoval pri ministrstvu saobračaja radi draginskih doklad vpokojencev in invalidov južne železnice. Dr. Korošec se je z vsjo odločnostjo zavzel za te nesrečneže in je takoj pri južni železnici vse potrebno ukrenil.

Poslanci S. L. S. za naše vojake.

Belgrad, 14. oktobra. Poslanca Jugosl. kluba Sušnik in dr. Hohnjec sta izročila ministrskemu predsedniku dr. Vesniču in vojnemu ministru Jovanoviću obširno spomenico glede neprimerne ravnanja z našimi vojaki s strani vojaških oblasti.

Koroški vozel.

Plebiscit na Koroškem je končan. Rezultat je objavljen, številke govore proti nam. Jasno je že danes, da je ta izid bil mogoč le vsled ogromnih sleparij, ki so jih uganjali Lahi in Nemci z volivnimi imeniki in pa z volivnimi posodami, v katerih so bile shranjene oddane glasovnice. Tisoči importiranih upravičenih in neupravičenih nemških glasovalcev so zapustili glasovalno ozemlje. V coni A pa je ostalo naše slovensko ljudstvo, ki je po veliki večini glasovalo za združitev z ostalimi Slovenci.

To prebivalstvo se nahaja te dni po plebiscitu v neprestani smrtni nevarnosti. Oborožene tolpe nemškega Volkswehra so ogrožale naše ljudi. Iz slovenskih domov se čuje jok žena in otrok, ko zunaj rjove ter strelja zdvijana volkswehrska tolpa. Slovenski

fantje in možje čujejo noč in dan z orožjem v roki, da branijo sebe in svoje pred nasilstvi. Orožništvo ni zadoščalo več, nevarnost je bila na vrhuncu. Zadnji čas je bil, da so včeraj jugoslovanske čete rešile nevzdržni položaj.

Naše vojaštvo stoji zopet na koroških tleh. Sedaj gre za to, da tam, kjer smo, tudi ostanemo. Današnja poročila sicer vele, da Avstrija grozi, če bi se Jugoslovani ne umaknili. Zato moramo k temu označiti mi svoje stališče. Slovenska Koroška za Avstrijo ne pomeni ničesar, za Slovence pa pomeni življenski pogoj. Koroško ljudstvo v coni A je po ogromni večini slovensko. Če bi se bile upoštevale vse določbe senzermenske pogodbe, bi bil plebiscit kljub vsem sleparijam to resnico jasno dokazal. Ker pa je ententna komisija sama teptala določbe svojih vlad, se je s pomočjo sleparij posrečilo Nemcem in Lahom, kar so hoteli. Ljudska volja pa to ni, kar kažejo potvorjene številke. Zato ta plebiscit za našo državo ne more biti merodajen. Slovensko ljudstvo na Koroškem tega plebiscita ne prizna in ga ne bo priznalo.

Iz koroškega vprašanja je postal koroški vozel, zapleten za entento, polno protislovij in nasprotujočih si interesov. Interesi Italije ji namreč danes morda velevajo, da nastopa kot zaščitnica nemštva. Morda njena zunanja politika danes prenese okrepitev vsenemškega imperializma. Prav gotovo pa tega ne more prenesti Francija, katere celotna zunanja politika se suče okrog bojarni pred močno Nemčijo. Nemčija je čisto dobro vedela, kaj pomeni za njo plebiscit na Koroškem. Zato ni zastoj darovala zanj več sto milijonov. V Avstriji je pred časom sprožena ideja priklopitve k Nemčiji zopet oživela. Avstrija danes hoče izvesti ljudsko glasovanje, ki naj sklone spojitve z Nemčijo. Francija morda danes to še prepreči. Bo li pa to mogla preprečiti jutri? In tedaj bo od Severnega morja do Karavank in Mure segal »Deutsches Reich«. In ta Deutsches Reich bo groznejši nasprotnik kot je bil Viljemov. Od Karavank do Trsta bo pa le še en korak: vsenemštvo bo zalilo srednjo Evropo. To bodo za Francoze bridki uspehi zmag ob Marni in v Flandriji. Tedaj bo tudi današnja zmagovalka Italija postala služabnica današnjega premaganca.

Koroški plebiscit je sprožil celo vrsto vprašanj, ki bodo lahko usodna za nas in za entento. Od naše diplomacije je odvisno, s kako ljubeznijo in spre-

LISTEK.

Najstarejša.

Jules Lemaitre (član francoske akademije). — Iz francoščine prevel P. V. B.

(Konec.)

Na dan, ko je prišel Ottonov oče v fraku in beli kravati k gospodu in gospi Pétermann s posebnim namenom, je bila Lia vsa iz sebe od veselja in čakala z zapanjanjem na konec obiska.

»Torej, dragi papa,« je vpila, ko je bil Ottonov oče na cesti, »ali ste pritrđili?«

»Ti si torej vedela?« je odgovoril gospod Pétermann. »Tvoja mati in jaz sva menila, da prihaja radi tebe.«

»In prosil nas je pa za Noémino roko za Ottona,« je nadaljevala gospa Pétermann. »Teža ne razumem. Si ti kaj opazila Lia?«

»Premislili bomo torej in prosili Gospoda, da nas razsvetli,« je rekel pastor in zaprl oči.

»Prijatelj moj,« je nadaljevala njegova žena, »jaz si stavim kakor vedno samo vprašanje: Kaj bi bil rekel, kaj napravil v takem slučaju naš dobri Agrippa.«

Uboga Lia je bila cel mesec otožna in bolna. Ko ji je že šlo bolje, je Otto poročil veselo Noémi in jo odvedel v Bern, kjer je bil imenovan za profesorja.

Čajni večeri pri Pétermannovih so se znova pričeli. Spet je Lia načelovala nedolžnim igram in igrala svoj violončelo v domačih koncertih. A ta je pel tako žalostno, da bi se človek zjokal.

Nekega dne je prijatelj rodbine predstavil mladega francoskega slikarja, poštenega in lepega dečka, veselega, hrupnega in navdušenega, ki se je imenoval Pierre Charbonneau in se podpisoval na svoje packarije: Petrus Carbonnel.

Petrus je kmalu postal domač v rodbini. Toda bavil se je samo z malimi sestrami, z Lio je komaj govoril in jo le včasih skrivaj pogledal.

»Ali se me bojite, gospod Petrus,« ga je vprašala smejoč se nekega dne.

»Da, gospodična,« je skromno odgovoril Petrus; »vi ste tako lepa!«

Lia je začela o tem sanjati, Petrus jo je ljubil, to je bilo čisto jasno, kajti njegovo obnašanje je bilo ravno nasprotno kakor Ottonovo. In ona? Ali je ljubila Petrusa? Čutila se je za to najmanj razpoloženo.

Drugi dan pa jo je Josabet povlekla v kot in ji povedala s skrivnostnim obrazom: »Imam ti zaupati veliko skrivnost. Gospod Petrus je rekel, da bi bil srečen, če bi jaz hotela biti njegova žena. Kaj mi je storiti?«

Lia je malo obledela.

»In ti, mala moja Josabet, ali ga ljubiš?«

»Jaz mislim da.«

To pot Lia ni postala bolna, toda ime-

la je zelo rdeče oči na dan Josabetine poroke.

Nekaj časa pozneje se je usidral pri Pétermannovih mlad pastor, gospod Ary Mikils, sin enega njihovega prijatelja, ki je bil ravnokar dokončal bogoslovno fakulteto. Bil je nežen in resen in imel lepe kotle. Ugajal je Lii s svojo zgodnjo zrelostjo in s krasnim ravnovesjem svojega razuma. Toda Lia se je varovala: bila je prisegla, da ne bo nikdar več ljubila.

Gospod Mikils se je razumel na umetnost, si popolnoma prikrojiti svoje pogovore in kretnje po starosti, spolu in odnosnih ljudi, s katerimi je občeval.

Bil je očetovski resen in zabaven z Lenoro, Desdemono in Dorotejo; zabaven in ponižen z Noro, Kate in nBetsy ponižen in galanten z Lio. In Lia je začela sanjati: — krasen je, res krasen; in proti meni se ne obnaša niti kakor Otto, ki je bil preveč prijazen, niti kakor Petrus, ki je bil nenavadno rezerviran: mogoče bo ta čisto drugačen.

Gospod Mikils je imel v evangelijski cerkvi propoved o prostem mišljenju Jezusa Kristusa, ki ga je včasih imenoval Krista včasih pa Jezusa. Bil je zgovoren kakor izdaten jesenski dež.

Lia mu je napravila poklon.

»O,« je odvrnil, »nič me ne bi moglo bolj razveseliti kakor odobravanje tako svete duše kakor ste vi, Sicer pa, ali naj vam povem? Govoril sem samo za vas.«

Lia je bila očarana. Isti dan pa je zasačila na vogalu hodnika gospoda Mikilsa, ko je poljubljaj roke nežno braneče se Kate.

To pot pa Lia niti obledela ni. Naslednji dan je močno okregala Kate, jo poljubila in ji razložila njeno strašno obnašanje. Po nasvetu starejše sestre se je Kate vsa skesana vrgla k nogam gospoda Pétermanna in mu izpovedala svoj zločin in svojo ljubezen. In tri tedne pozneje je bila srečna žena pastora Mikilsa.

Celo leto je preteklo, a noben resen kandidat se ni predstavil pri gospodu Pétermannu. Ostalo mu je pet hčera za možitev (Lia ni več štel). Res da so bile lepe in dobro vzgojene: a on ni mogel dati vsaki več kot dvajset tisoč frankov dote.

Tu se je gospa Pétermann vprašala: »Kaj bi bil napravil naš dobri Agrippa?« In brez dvoma ji je odgovoril neki notranji glas, kajti lepega jutra je rodbina vzela svoje kovečke in odšla na veliko ogledno potovanje. Gospod Pétermann je vodil svoj truplo po vseh mestih, kjer je imel med privrženci svoje vere sorodnike ali prijatelje. To potovanje se je obneslo imenitno. Betsy je zavojevala advokata v Montaubanu; Nora je odnesla trgovca v Havreu; Lenora je z napadom zavzela zdravnika v Strasbourgu in Desdemona vseučiliškega profesorja. In oče Pétermann je zahvaljeval Gospodu in se pristrčno smejal v svojo kozio hrado.

Cerkveni vestnik.

š Duhovniške vesti. 4. oktobra je bil v Marenbergu instaliran za župnika na Remšniku g. Vid Pavlič, provizor tamkaj. — Soprovizuro št. Primoža na Pohorju je dobil g. dekan v Vuzenici Štefan Pivec.

Orlovski vestnik.

Orliški krožek Ljubljana - Sv. Jakob vabi vse članice, da se zanesljivo udeležijo občnega zbora v petek, 15. t. m. točno ob pol 8. uri zvečer v šentjakovski prosveti. Vsem orliškim krožkom v pojasnilo, da se razposiljejo vaje za 1. 1921 prihodnji teden, ker sedaj še niso gotove.

Prosveta.

pr »Neva Evropa.« Ta revija za politiko, gospodarstvo, umetnost in književnost je pričela izhajati v Zagrebu. Iz nje političnega programa posnemamo, da je le-ta jasno začrtan na znotraj, a široko na zunaj. V notranje-političnem delovanju bo di nam prva dolžnost in naloga intenzivno praktično-konstruktivno delo v vseh panogah narodnega življenja. Izdavateljem — »pokretačem« — je naše narodno ujedinjenje laiti accompli. Oni odklanjajo vsako nadaljnjo medsebojno borbo na tem poprišču; plemenske in kulturne neenakosti, ki se bodo same od sebe izgladile, naj ne bodo predmet teoretičnega razpravljanja. Zastopajo pa stališče potrebnosti okrožnih in selskih samouprav. Omenjajo, da voditelji prejšnjih strank in stari političarji niso povsem razumeli zgodovinsko velevažno vlogo, ki jim je bila poverjena v dobi prvega urejevanja naše mlade države; sicer pa naj ne bo ta kritika predmet zamere, in to tem manj, ker išče »Neva Evropa« stik z vsemi, ki so dobre volje, in ker je pripravljena tudi na sodelovanje s pokretima in strankama, koji se kreću više u levo nego što bi se joi samoj činilo, da je u ovom času savremeno i prema prilikama najnaprednije.

Zunanjepolitični program tednika pa je nov, razveseljiv pojav v našem novinarstvu za vse one, ki so dosedaj čutili, kako visoka je naša domača zagraja in kako redko se nam nudi vrzel, da pogledamo za hip v daljni širši svet. Zadovoljevali smo se v ozkem obzorju lokalne in strankarske politike, ki je dala svoj pečat vsemu našemu naziranju. Pokretači »Nove Evrope« so volje, da pričnejo s podiranjem kitajskega zidu, ki nam ga je ustrojila na eni strani indiferentnost, na drugi pa neka nerazumljiva bojazen pred vplivom novodobnega stremjenja po živahni organizaciji mednarodnega življenja. Potrebni so nam intenzivni stiki z zunanjim svetom, posebno z zapadom, da se naša zemlja »evropizira«, in da postanemo po resnem sodelovanju v vseh svetovnih vprašanih enaki med enakimi v družbi civiliziranih narodov. »Nova Evropa« je prva jugoslovanska revija, ki je jasno in odločno vzela v svoj program Ligo narodov, katera ji je po dovršeni »reorganizaciji Evrope na osnovi demokratizma i zadovoljenog nacionalizma delo krajneg i najvišeg cilja.« S tem naprednim zunanje-političnim programom se nam predstavlja kot kažipot iz našega zadehlega provincializma v mednarodno življenje in stremjenje s svojim praktičnim smotrom »stvaranja i organizovanja pris-

nih i korisnih intersavezničkih i internacionalnih veza.»

Revija je ustanovljena po glavnih načelih angleškega časopisa »The New Europe«, ki je last znanega publicista in prijatelja jugoslovanskega naroda, g. P. W. Seton-Watsona. A. Petrinčić.

Narodno gledališče.

Drama:

Petek, 15. okt.: »Hasanaginica«, C. Sobota, 16. okt.: »Pygmalion«, D. Nedelja, 17. okt.: »Za narodov blagor« Izven.

Ponedelj., 18. okt.: »Hasanaginica«, E. Izven.

Opera:

Petek, 15. okt.: »Hofmannove pripovedke«, D.

Sobota, 16. okt.: »Od bajke do bajke«, Red E.

Nedelja, 17. okt.: »Hofmannove pripovedke«, Izven.

Ponedeljek, 18. okt.: Plastični balet Klavdije Isačenko.

Gospodarstvo.

g Kmetijsko-gospodinjki tečaji po deželi. Poverjeništvu za kmetijstvo priredi to jesen pet gospodinjstkih tečajev, ki bodo trajali od 15. oktobra do 23. decembra t. l., in sicer v Dolenji vasi pri Ribnici pod vodstvom ge. M. Odleske, v Podbrezju na Gorenjskem pod vodstvom ge. F. Jaklič, v Vrhniki pod vodstvom ge. J. Primožič, v Ormožu pod vodstvom ge. E. Premru in v Črni nad Prevaljem pod vodstvom ge. O. Sittig. V tečaje se spejemajo dekleta iz bližnje okolice, pa tudi od drugod, ako dobe v kraju samem ali pa v njega bližnji okolici potrebno stanovanje.

g Goveje meso za Avstrijo. V ponedeljek so nakladali na južnem kolodvoru nad 10.000 kg govejega mesa samih pitanih Ia volov. Meso je bilo namenjeno za Dunaj. Ker v Ljubljani primanjkuje dobrega mesa pitanih volov, se nam čudno zdi, da se sme v toliki množini izvažati. Poizvedeli smo, da se je skupina tukajšnjih mesarskih trgovci, da bodo pošiljali vsak teden po več 1000 kg prvovrstnega mesa pitanih volov. In res je v ponedeljek že prva odpošiljatev odšla na Dunaj. V to svrhu so v mestni klavnicni zaklali 30 pitanih volov. Drugi mesarji se pritožujejo, da ni z lepa dobiti pitanih volov, da gre cena zopet kvišku in da so zato sami »mesarji bogataši« odgovorni, ker kupujejo za vsako ceno pitane vole, da lahko v Nemško Avstrijo meso pošiljajo. Ta mesarska zveza dobiva pa za Ljubljano iz Prekmurja večinoma same bike in krave in tako meso jejte Ljubljančani, za Dunajčane pa meso Ia volov. Ali je to dopustno? Zadrževamo, da mestni magistrat ali vlada takoj poseže vmes, ker drugače bodo vse pitane vole izvozili. In ne bo dolgo, ko bodo prišli tožit, da gredo cene kvišku in da naj jim magistrat dovoli zvišanje cen govejemu mesu. In novi tržni nadzornik bo hotel, da mesarjem vstreže in povišal cene, da ne bodo imeli zgubo. Saj so od same zgube obogateli! — Več gospodinj.

g Nekaj o trošarini na vino. Sprejeli

smo in objavljamo: V »Slovenca« štev. 230 podaja javnosti neki bivši zakupnik užitnine na vino, kot praktik, svoje misli o novi trošarini na vino, in daje nasvete, kako bi morala biti naredba o trošarini bolj v trgovskem smislu narejena. Da zakrije dopisnik pri tem svoje pravo mnenje, jemlje v zaščito tudi vinske producente, češ, vinogradnik bo z davki obložen. Vse to se tako lepo sliši in vsak bi moral dopisniku pritrditi, da je temu res tako, če ne bi si bil dopisnik takoj pri tem nadel plašč sebičnosti. Dopisnik izvaja dalje, da bo birokratizem vse dohodke požrl ter svetuje, naj bi se dala trošarina na vino v zakup, kakor je to svoj čas bilo. Dopisnik našteva, da je kot zakupnik užitnin samo pri enem okraju poslužil 5000 K letno, a je še gostilničarje, ki so njemu v sorodu, od plačevanja užitnine (tudi obč. doklade, op. p.) oprostil. Tukaj tisti uganka, zakaj se dopisniku tako smilijo naši vinogradniki. Kakšen namen ima pri tem bivši zakupnik, ki bi pri zakupu trošarine rad pomnožil svoje dobičke, mi gostilničarji in producenti vina prav dobro vemo. Komaj smo se otresli zakupnikov, pred katerimi niso imele naše omare in skrinje miru, naj se sedaj ti gospodje zopet pojavijo. Ali nam je treba še te vrste verižnikov? Davkoplačevalci smo in tudi vinski producenti, ki se bomo brez vmešavanja kakšnega zakupnika trošarine branili vsakega davka, ki bi nam bil vsiljen na podlagi napačnega pojmovanja, pošten davek bomo pa vsikdar radi plačali, toda le državi. Tudi naši župani bi vedeli povedati, koliko občinske doklade na užitnino so dobivale občine od teh osrečevalcev zakupnikov. Zadruga, ki jih bivši zakupnik omenja, so nam gostilničarjem še v dobrem spominu. Načelniki so spravili po vzorcu dopisnika dobiček, gostilničarjem pa so ostale tožbe in prepiri. Končno še omeim, kako ogabno je, če hoče bivši zakupnik zagovarjati vin. producente, ko je vendar znano, da so taki zakupniki največji kvarljivci vinogradnika, ker ponujajo gostilničarjem svojo robo, ki jo morajo hoče, nočeš, moraš vzeti, drugače joj.

Sodišče in policija.

s Ciganske kupčije. Ljubljanska policija je 6. oktobra letos aretirala 18 letnega cigana Alberta Hudoroviča iz Petelin pri Postojni doma, ker je bil popolnoma pijan in so ga zato na policiji obsodili na 200 kron globe. Ko so Hudoroviča preiskali, so našli pri njem 3141 kron denarja. Ker je Hudorovič osumljen, da se je pečal s kupčijo ukradenih konj, so ga izročili sodišču. Zaradi vlačuganja je bil Albert Hudorovič pri okr. sodišču v Ljubljani že 18. marca letos obsojen na 1 mesec zopora.

s Vlom. Ko je šel policijski okoliški nadzornik Franc Stanič 8. t. m. ob 1. ponoči po Lattermannovem drevoredu, je srečal dva moška, katera sta šla proti Šiški. G. Stanič, ki ima vedno odprte oči, je zapazil za kostanji neko reč in se prepričal, da leži tam ovoj različnega manufakturnega blaga, ne daleč od tam je pa ležal še drug ovoj manufakture. Okoli 2. so pa že stražniki, pod vodstvom g. Staniča, aretirali čevljarja Ivana Tometa, kateri je povedal, da je bil proti nagradi 2000 kron naprošen nositi ovoj; po daljšem obotavljanju je na policiji priznal, da je v družbi s Tomažem Kleindienstom in s Fran-

cetom Pirnalom v noči od četrtka na petek vlomil v trgovino Charlesa Princa. Kleindienst in Tome sta kradla v trgovini, katero je odprl Tome, France Pirnat je pa stal na straži. Skupno so odnesli vsak po en paket čez Zvezdo po Nunski ulici v Lattermannov drevored, tam so pa ovoje skrili za kostanje, ker so prihajali ljudje. Policija je vse tri vlomilce aretirala. Gospodu Pirncu je zmanjkalo blaga v vrednosti 27.488 K 70 vin. Aretirani Tome je služil pri Pirncu.

s Nasinež. V gostilni De Schiava v Kolodvorski ulici v Ljubljani je prišel nekega večera brez vsakega povoda razbijat delavec Franc Žagar, ki je brez stalnega bivališča. Razbijal je šipe in napravil gospodu De Schiava 100 kron škode. Ko je policija Žagarja odpeljala v stražnico, se je straži ustavljal in je na Dunajski cesti udaril naenkrat po oknu Hranilnice kmečkih občin in razbil dve veliki šipi vredni 700 kron.

s V Godiču pri Kamniku ukradena kobila. V noči od 4. na 5. junija 1920 je bila posestniku Janezu Plahutniku iz Godiča pri Kamniku ukradena iz nezaklenjenega hleva do 30.000 kron vredna kobila. Kdo jo je ukradel, se ni moglo poizvedeti, pač se je posrečilo izslediti orožnikom ukradeno kobilo pri Stari pošti, kjer jo je oskrboval blapec France Bitenc, kateri je povedal, da mu jo je prignal voznik France Sirc iz Kranja št. 40. Konjski prekupec Fr. Zupan, po domače Odrtnik iz Nakla, ki je bil zaradi manjših reči v Kranju, Trziču in v Radovljici obsojen, je nameraval 8. julija 1920 kupiti od konjskega prekupca Antona Rajgla iz Kranja v Pungradu lepo pisano kobilo, toda ker je sumil, da je bila morda lepa kobila kje ukradena, je sveloval Rajgla, naj odda kobilo kmetu Pretnarju iz Podhuma v rejo, kar je ta tudi storil. Ker pa so časopisi opisali ukradeno kobilo, je šel Zupan k Pretnarju, mu odvzel kobilo in jo odvedel na Staro pošto v Kranj. Rajgl je povedal, da je kobilo kupil od nekega neznanega fanta pri gostilni »Jelen« in sicer ne za sebe, marveč za Zupana. Državno pravdništvu je vložilo proti Francu Zupanu, Matiji Gorencu, Francu Sircu, Francu Bitencu in Antonu Rajglu tožbo, da so ukradeno kobilo skrili in pridobili za sebe. Deželno sodišče v Ljubljani je pri glavni razpravi obsodilo Antona Rajgla in Fr. Zupana vsakega na 5 mesecev ječe, Franca Sirc, Franca Bitenca in Matija Gorence je pa oprostilo.

Meteorološko poročilo.

Table with meteorological data for Ljubljana 300 m n. m. vs. including columns for temperature, barometer, wind, and precipitation.

Med, suhe gobe in fižol

kupuje po najvišjih dnevnih cenah Družba »Šada«, trgovina in industrija z deželnimi in gozdniimi pridelki v Ljubljani, Beethovnova ulica. — Prosi se za ponudbe.

Advertisement for Gregor Jakel, a priest, mentioning a death and funeral.

Advertisement for Matilda Suhadolnik, mentioning a death and funeral.

Advertisement for Preklic, mentioning a death and funeral.

Advertisement for Čaino pecivo (keksi) and Kimel nudi, mentioning a shop and products.

Advertisement for Dr. Stanko de Gleria, a doctor, mentioning medical services.

Advertisement for Izobražen Irgovec, mentioning a book or publication.

Advertisement for M. Jünker, Petrinska ul. 3, Zagreb 39, mentioning a shop or business.

Advertisement for L. GERKMAN, Ljubljana, mentioning a shop or business.

Advertisement for Charles Princ, Ljubljana, mentioning a shop or business.

Advertisement for Bilviš podčasnik, mentioning a watch or timepiece.

Advertisement for Gevlji, mentioning a shop or business.

Advertisement for GARJE, mentioning a shop or business.

Advertisement for V sled izselitve oddam moje zelo dobro vpeljano irgovino, mentioning a shop or business.